

РЕШЕНИЕ

№ 733

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО III ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослава Тодорова

Членове: Христинка Колева
ИРИНА СТ. СТОЕВА

при участието на секретаря Радка Ив. Георгиева
като разгледа докладваното от Мирослава Тодорова Въззивно частно
наказателно дело № 20221100601886 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по жалба на повереника на В. В. В. - И., частна
тъжителка по н.ч.х.д. №11831/2021г. по описа на СРС, НО, 106 състав, срещу
определение № 4074/17.03.2022 г., с което на основание чл.24, ал. 5, т. 5 от
НПК е прекратено наказателното производство поради неявяване на
тъжителката и повереника й.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на
определението, като се изтъква, че тъжителката и повереникът й са поискали
отлагане на делото с молба от 14.03.2022 г. поради отпуск на повереника. В
подкрепа на твърдението било приложено удостоверение с изх. №
11.03.2022г., издадено от АК-Хасково, от което било видно, че адвокатът ще
ползва годишен отпуск от 14.03.2022 г. до 18.03.2022 г. Въпреки това
неправилно районният съд приел, че ползването на годишен отпуск на
адвоката не е основателна причина за отлагане на делото, доколкото не би
могло да се третира като внезапна и непредвидима обективна пречка, както и
че са налице предпоставките на чл. 24, ал. 5, т. 5 от НК за прекратяване на
делото. Изтъква се, че на първото заседание тъжителят и повереникът са се

явили и са направили исканията си за събиране на доказателствата, поради което не следва така тежко да бъдат санкционирани. Прави се искане определението да бъде отменено и делото да бъде върнато на СРС за продължаване на процесуалните действия по него.

В откритото съдебно заседание пред въззивния съд частната тъжителка и въззивен жалбоподател В. В. В. - И. и повереникът ѝ поддържат въззивната жалба и молят да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Подсъдимият А. К. Г. оспорва жалбата, но не желае да вземе отношение.

Съдът, след като провери изцяло правилността на обжалваното определение, намира за установено следното от фактическа страна.

Първоинстанционното производство е образувано на 18.08.2021г. по тъжба от частната тъжителка В. В. В. – И., насочена срещу А. К. Г.. В тъжбата се посочва, че с влязло в сила решение № 20066532 от 10.03.2021г., постановено по гражданско дело №15966 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, 58 състав, частната тъжителка е била възстановена на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда на заеманата преди уволнението ѝ длъжност „главен счетоводител“ с място на работа дружество „СКС 17“ ЕООД, представлявано от управителя и едноличен собственик на капитала А. К. Г.. В тъжбата се твърди, че А. К. Г. не е изпълнил горепосоченото решение за възстановяване на работа в „СКС 17“ ЕООД на неправилно уволнената В. В. В.- И., което представлява престъпление по смисъла на чл.172, ал. 2 от НК.

На основание чл.84 от НПК е направено искане за разглеждане и на граждански иск за претърпени от частната тъжителка неимуществени вреди: страдания, безпокойство, психически дискомфорт и морални притеснения, като се претендира обезщетение в размер 1000 лева, ведно със законната лихва, считано от подаване на гражданския иск до окончателното изплащане на сумата.

С разпореждане № 4713 от 30.09.2021г. съдия-докладчикът приел, че тъжбата е нередовна, оставил я е без движение, като дал указания на тъжителката да отстрани недостатъците ѝ.

С молба от 29.10.2021 г. повереникът на частната тъжителка в предоставения срок изпълнил указанията на съда.

С разпореждане № 6989 от 21.11.2021 г. съдът дал ход на тъжбата и

насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 22.12.2021 г.

В заседанието на 22.12.2021 г. частната тъжителка и повереникът ѝ се явили, съдът дал ход на делото и уважил в цялост направените от тъжителката и подсъдимия доказателствени искания, дал ход на съдебното следствие, след което отложил делото за 17.03.2022 г.

Междувременно по делото на 14.03.2022 г. е постъпила молба от повереника на тъжителката – адв. С. М., с която е поискано отлагане на делото за друга дата, с оглед ползването на годишен отпуск на повереника. В подкрепа на молбата е приложено удостоверение с изх. №66/11.03.2022г., издадено от АК - Хасково, от което е видно, че адвокатът ще ползва годишен отпуск от 14.03.2022 г. до 18.03.2022 г. В молбата се посочват дати, в които повереникът вече е ангажиран по дела, за да бъдат съобразени при определянето на новата дата на съдебното заседание.

В заседанието на 17.03.2022 г. не се явяват тъжителката В. В. В.- И. и повереникът ѝ. Подс. Г. се явява. Няма данни подсъдимият да е бил уведомен предварително за молбата на повереника.

С определението, предмет на настоящото производство, съдът е прекратил наказателното производство по делото на основание чл. 289 НПК вр. чл. 24, ал. 5, т. 5 НПК поради неявяване на тъжителката и нейния повереник без посочване на уважителни причини. Съдът е приел, че датата на съдебното заседание е била съгласувана с повереника, поради което ползването на отпуск е квалифицирано като „неглижиране на служебните ангажименти“ на адвоката.

Въз основа на изложените факти за движението на делото съдът намира следното по правните въпроси, значими за правилното му решаване във въззивното производство.

Въззивната жалба е основателна.

С обжалвания съдебен акт наказателното производство е било прекратено на основание чл. 24, ал. 5, т. 5 НПК, чиято норма предвижда специфична процесуална санкция за бездействието на тъжителя, по чиято инициатива е образувано наказателното производство. С оглед последиците, които наказателното производство има за подсъдимия, е предвидено наказателните производства, образувани по тъжба на пострадалия, да се провеждат когато и доколкото частният тъжител е заинтересован от тяхното

провеждане и приключване. Поради това е уредено частният тъжител да носи тежестта за доказване на обвинението (чл. 103, ал. 1 НПК) и участието му в съдебното заседание да е задължително. С други думи, този вид наказателни производства са провеждат доколкото и докогато частният тъжител показва категорична заинтересованост от разглеждането на делото.

В процесния случай обаче частната тъжителка с процесуалното си поведение не е показала колебание в заинтересоваността си да докаже обвинението, доколкото е отговаряла своевременно на указанията на съда. Депозирала е молба от 29.10.2021 г. в изпълнение на указанията, дадени ѝ с разпореждането от 30.09.2021г., направила е доказателствени искания в съдебното заседание, в което е даден ход на съдебното следствие, които са били уважени от съда, а видно и от молбата на повереника, адв. М. е посочила свободни дати в непосредствена близост до 17.03.2022 г., когато може да участва в продължаването на съдебното следствие. Освен това молбата за отлагане е депозирана предварително, на 14.03.2022 г., което е осигурило възможност на съда за реакция – или изрично да предупреди тъжителката, че упражняването на правото на отпуск от повереника не е уважителна причина според него, или като уведоми подсъдимия да не се явява безсмислено в съда. Тези факти са достатъчни, за да се приеме, че не е налице дезинтересиране от страна на тъжителката от заведения по нейна инициатива наказателен процес. Оттук нататък санкционирането ѝ за поведението на повереника ѝ, след като съдът е имал възможност да я предупреди, че го приема за недобросъвестно, което значи – че не представлява основателна причина за отлагане на делото, е незаконосъобразно. Това е достатъчно за отмяна на проверяваното определение като неправилно.

Отделен въпрос е, че внезапното правомерно ползване на отпуск от страна на повереника, когато предварително е съобщено на съда, не може да се приеме за недобросъвестно процесуално поведение от кръга на тези, които на основание чл. 24, ал. 5, т. 5 НПК могат да възпрепятстват достъпа до правосъдие на гражданин. Съдът не разполага с власт да оценява дали и доколко ползването на отпуск е от първа житейска необходимост за повереника, тъй като този въпрос е от неговата суверенна лична сфера. Единствената проверка, която в такава процесуална ситуация съдът следва да направи, е свързана с това, дали е налице злоупотреба с право, а за такава в настоящия съд няма доказателства.

Поради изтъкнатите съображения въззивният съд намира, че обжалваното определение е незаконосъобразно, тъй като е постановено без да е налице основание по чл. 24, ал. 5, т. 5 НПК. Това налага неговата отмяна и връщането на делото на същия съдебен състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

Мотивиран така и на основание чл. 334, т. 1 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ определение № 4074 от 1 7.03.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 106 състав, с което е прекратено наказателното производство по Н.Ч.Х.Д № 11831/2021 г. на СРС, образувано по тѣжба на В. В. В. срещу подсѣдимия А. К. Г..

ВРЪЩА делото на СРС за продължаване на процесуалните действия.

Решението е окончателно. Да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____